



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 43510-07-22 בינדר ואח' נ' אלמליח ואח'

1

מספר בקשה: 32

לפני כבוד השופטת לימור ביבי

התובעים
(המשיבים בבקשה)

1. גיא בינדר
2. רן וייס
ע"י ב"כ עוה"ד רמי קוגן ואורלי עוז רבינוביץ

נגד

הנתבעים
(המבקשים בבקשה)

1. דניאל שמואל אלמליח
2. REID Number GICO.121292-57,
Intelligent Mining Ltd
3. intelligent mining ltd
ע"י ב"כ עוה"ד ליאור גרו ו/או ארי הלל ו/או אושי
אלמליח

2

החלטה

3

לפני בקשה לדחיית כתב התביעה בשל חוסר סמכות שיפוט בינלאומית בישראל, ולחילופין למחיקתו.

1. ברקע לבקשה - תביעה אשר הוגשה על ידי התובעים – מר גיא בינדר ומר רן וייס (להלן: "התובעים") כנגד מר דניאל שמואל אלמליח (להלן: "הנתבע") – אשר אין חולק שהוא אזרח ישראלי המתגורר בארה"ב – והוא בעליהן של הנתבעת 2 – Intelligent Mining Ltd – חברה הרשומה בארה"ב (להלן: "החברה האמריקאית") – ושל הנתבעת 3 – Intelligent Mining Ltd (להלן: "החברה בגיברלטר") (הנתבע, החברה האמריקאית והחברה בגיברלטר להלן וביחד: "הנתבעים").

11

2. בתמצית, לטענת התובעים בכתב התביעה מטעמם, הנתבע הוא משקיע וסוחר בתחום הקריפטו בעל ניסיון רב שנים, אותו הכירו דרך חבר משותף בחודש פברואר 2021. נטען כי הנתבע הציע לתובעים ולאחרים להשקיע בהקמת חוות סולריות לצורך כריית ביטקוין (Bitcoin) וכן לשם הנפקת מטבע חדש, אותו הוא התכוון להנפיק בארה"ב, בשם iM (להלן: 15



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 43510-07-22 בינדר ואח' נ' אלמליח ואח'

1 "המטבע החדש". לטענת התובעים, על מנת לקבל את כספי התובעים שלא כדין, הציג
2 בפניהם הנתבע מצגי שווא שקריים רבים ובהתאם להם, בין היתר – ההשקעה תנוהל
3 בחברה האמריקאית; הנפקת המטבע החדש והקמת החווה הסולרית צפויות להתבצע
4 בטווח זמן קצר; לנתבעים נכסים, חוזים ושיתופי פעולה שיאפשרו הנפקת מטבעות
5 דיגיטליים ברווחיות גבוהה מאוד; לנתבעים שטח בארקנסו, שימש להקמת חוות
6 השרתים הסולרית; יש לחברה האמריקאית הסכם לקבלת חשמל בסכום נמוך משמעותית
7 ממחיר השוק; כל האישורים הרגולטוריים התקבלו כדין; וכספי ההשקעה ישמשו אך ורק
8 לבניית החווה הסולרית, לרכישת ציוד נדרש לכרייה ולהנפקת המטבע החדש.

9 לטענת התובעים, לאור המצגים השקריים שהציג להם הנתבע, הם השתכנעו להשקיע
10 במטבע החדש והעבירו לחברה האמריקאית בעצמם ובאמצעות אחרים סך כולל של
11 \$30,000 (דולר ארה"ב) וכן סך של ETH 17.262 (להלן: "סכום ההשקעה").
12

13 כמו כן, לטענתם, נוסף להיותם משקיעים במטבע החדש, הציע להם הנתבע לסייע לו
14 לתקופה קצרה בקידום הנפקת המטבע החדש (להלן: "הפרויקט"), והצדדים הסכימו כי
15 התובעים יעסקו בפן הטכנולוגי, השיווקי והניהולי של הפרויקט תמורת סך של 350,000
16 iM לכל אחד מהם, שישולם ביום השקת המטבע החדש, שתוכננה ליום 22/4/21. אשר לכך
17 הובהר כי התובעים הסכימו לחלוק עם הנתבעים בסיכון באופן שככל והמטבע החדש לא
18 יונפק, הם לא יקבלו כל תמורה עבור השקעתם.
19

20 לאחר שהתגלה כי לחברה האמריקאית לא היה אישור רגולטורי ולפיכך לא ניתן היה
21 להנפיק את המטבע בארה"ב, בוטלה הנפקת המטבע החדש בארה"ב. לטענת התובעים,
22 במטרה להציל את השקעתם, הם איתרו יועצים משפטיים מומחים בתחום הקריפטו, אשר
23 בעצתם הועברה הנפקת המטבע החדש לחברה בגיברלטר. לאחר שהתקבלו האישורים
24 הרגולטוריים הדרושים לביצוע הנפקה ראשונית של המטבע החדש, סך של 1.2 iM הונפקו
25 בגיברלטר ביום 19/8/21.
26

27 לטענת התובעים, בחודש דצמבר 2021 נודע להם כי הנתבע רוקן את קופת החברה
28 האמריקאית וכי מלוא כספי ההשקעה הועברו לחשבון של חברה בשליטת הנתבע, שזהותה
29 אינה ידועה לתובעים. עוד הסתבר לתובעים, כי הנתבע הפסיק את פעילות החברה
30 האמריקאית וכי אין בכוונתו להקים חווה סולרית כלשהי.

31 לאור זאת, הציעו התובעים לנתבע להחזיר למשקיעים את הכספים שגויסו שלא כדין
32 ולפתוח יחד חברה חדשה שתעסוק בפיתוח והשקת מטבע דיגיטלי חדש בהתאם להוראות



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 43510-07-22 בינדר ואח' נ' אלמליח ואח'

- 1 הדינים הרלוונטיים. לחילופין, ביקשו התובעים להשיב להם את סכום ההשקעה ולשלם
2 להם את שווי זמנם שהושקע בפרויקט.
3 הנתבע הסכים להצעתם החלופית של התובעים, אולם מאז התחמק ממילוי התחייבויותיו
4 כלפי התובעים ואף שלח להם באמצעות באי כוחו מכתב התראה.
5
6 3. במסגרת תביעתם דנן, עתרו התובעים לקביעה ולפיה מתקיימים כל התנאים הדרושים לשם
7 הרמת מסך ההתאגדות בין הנתבע לבין החברה האמריקאית והחברה מגיברלטר וכי על
8 הנתבע לשאת עם הנתבעות בכל ההתחייבויות כלפי התובעים. כמו כן, ולחילופין, עתרו
9 התובעים להורות כי מוטלת על הנתבע אחריות אישית לפצותם. משכך, התבקש לחייב את
10 הנתבעים ביחד ולחוד בתשלום סך של 4,800,157 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום
11 הגשת התביעה ועד התשלום בפועל.
12
13 4. במסגרת כתב ההגנה אשר הוגש על ידי הנתבעים, הכחישו הנתבעים מכל וכל את טענות
14 התובעים וטענו כי דין התביעה להידחות. בתמצית, טענותיהם המרכזיות של הנתבעים הן
15 – כי בית המשפט המחוזי נעדר סמכות עניינית, הואיל ובין הצדדים התקיימו באופן מהותי
16 יחסי עובד- מעביד וכי יש להעבירה משכך לבית הדין לעבודה. טענה זו נטענה הגם תיקון
17 התביעה, אשר נטען כי הוא תיקון סמנטי בלבד; כי יש לסלק את התביעה על הסף כנגד
18 הנתבעות 2-3, בשל העדר יריבות והעדר עילה, שכן במסגרת כתב התביעה לא טוענים
19 התובעים כל טענה ו/או אינם מפרטים כל עילה כנגד מי מהנתבעות וכן לא צירפו שום מסמך
20 המעיד על קיומו של הסכם או חיוב כלשהו של הנתבעות 2-3 כלפיהם; כי התובעים
21 מסתירים מבית המשפט את המסכת העובדתית האמיתית, לרבות את העובדה כי הם אלו
22 אשר הקימו את החברה בגיברלטר, וכי מדובר ביזמים מנוסים אשר היו בבחינת יזמים של
23 הפרויקט לכל דבר ועניין, וכי הנתבע לא שכנע את התובעים להיכנס לפרויקט או להשקיע
24 בו, אלא שהם עצמם ביקשו להצטרף לפרויקטים שונים ולרכוש מטבעות דיגיטליים; ונוסף
25 על האמור, נטען כי התובעים לא הציגו כל מסמך, הסכם או אסמכתא לתמוך בטענותיהם.
26
27 5. בתשובה, טענו התובעים כי דין כל טענות הנתבעים דחיה. כך לטענתם, בקצירת האומר, בין
28 הצדדים לא התקיימו יחסי עובד-מעביד ועילת התביעה אינה נובעת מיחסי עבודה, אלא, בין
29 היתר, מסעיפים 56-57 לפקודת הנזיקין, הואיל ויחסי הצדדים דומים יותר ליחסים
30 הנוצרים בין משקיעים ליזמים; כי בין התובעים לחברה האמריקאית הוחלפו תכתובות
31 במייל; כי התשלום לספקים שהתובעים התקשרו איתם עבור הנתבעות 2-3 התבצע מחשבון
32 הבנק של החברה האמריקאית, שהיה בשליטתו הבלעדית של הנתבע, ומשכך ברי כי קיימת
33 יריבות בין התובעים לחברה האמריקאית ואין להסיר את שמן של הנתבעות 2-3 מכתב



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 43510-07-22 בינדר ואח' נ' אלמליח ואח'

התביעה; אשר לטענת הנתבע כי התובעים הם היזמים של הפרויקט, טוענים התובעים כי הם לא היו חלק מהפרויקט מתחילתו, וכי הפרויקט הוקם על ידי הנתבע כבר בשנת 2016, הרבה לפני שהכיר את התובעים. עוד נטען כי בשנת 2018 החליט הנתבע לאגד את הפעילות בפרויקט תחת חברת והקים את הנתבעת 2 כשהוא בעל המניות היחיד בה וכתובתה היא כתובת בית מגוריו וכי אף הנתבעת 3 הוקמה על ידי הנתבע, שהיה זה שחתם על מסמכי ההקמה, העביר את הכספים הנדרשים להקמתה והוא הבעלים היחיד בה.

הבקשה לפני;

6. במסגרת הבקשה לפני עותרים כאמור הנתבעים לדחות, ולחילופין למחוק, את כתב התביעה בשל חוסר סמכות שיפוט בינלאומית בישראל, הואיל ולטענתם אין בכתב התביעה המתוקן ו/או במסמכים שגולו במסגרת הליכי גילוי המסמכים כל אינדיקציה לזיקה, מהותית או אחרת, למדינת ישראל.

את בקשתם משתיתים הנתבעים ראש וראשונה על כך שהנתבע מתגורר דרך קבע בארה"ב והחברות הנתבעות רשומות בארה"ב (הנתבעת 2) ובגיברלטר (הנתבעת 3). עוד טוענים הנתבעים כי כל הפעולות נשוא התביעה התרחשו כולן מחוץ לישראל, ללא יוצא מן הכלל. אשר לכך, מפרטים הנתבעים כי אף בהתאם לעובדות המפורטות בכתב התביעה - פגישת ה-ZOOM הראשונה בין הצדדים וכן כל יתר פגישות ה-ZOOM נערכו כאשר הנתבע נמצא בביתו בארה"ב; החווה הסולרית שתוכננה, לכאורה, הייתה צריכה להיבנות במדינת ארקנסו בארה"ב; המטבע החדש אמור היה להיות מונפק בארה"ב; הרגולציה להנפקת המטבע התקיימה בגיברלטר וכך גם ההנפקה עצמה – קרי, אין כל זיקה למדינת ישראל. נוכח כל האמור, טוענים הנתבעים כי הפורום הישראלי הוא אינו הפורום הנאות.

זאת ועוד, לטענת הנתבעים, לא ניתן להחיל על חברות זרות את הדין הישראלי החל לעניין הרמת מסך, בהעדר כל הסכמה לכך מצד הנתבעות שהן חברות זרות.

כמו כן, לטענתם, ניהול ההליך בישראל יגרום לנתבעים לעלויות מיותרות – למשל, מאמצים לחתום על תצהירים מחוץ לתחום, הגעה לישראל צורך קיום ישיבות ההוכחות בעלויות גדולות, הטסת עדים מחו"ל וכו'.

7. **בתשובתם**, מתנגדים התובעים לבקשה. ראשית הואיל והבקשה הוגשה שנתיים לאחר שהוגש כתב הגנה בתיק (1/1/23) וזאת, בניגוד להוראות תקנה 168 לתקנות סדר הדין



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 43510-07-22 בינדר ואח' נ' אלמליח ואח'

1 האזרחי, התשע"ט – 2018 (להלן: "התקנות") ולפיה, כפירה בסמכות בית המשפט תוגש
2 במועד הגשת כתב ההגנה. אשר לכך, נטען כי הבקשה אף הוגשה בשיהוי ולאחר שבמשך
3 שנתיים פועל ב"כ הנתבעים בשמם של הנתבעים ומבלי שהועלתה על ידו כל כפירה בסמכות
4 . עוד נטען – במענה לטענת הנתבעים ולפיה הם נדרשו לגילוי מסמכים על מנת להעלות את
5 טענת הפורום הנאות – כי הטענה משוללת יסוד והיגיון משכלל העובדות המקימות לכאורה
6 את הטענה על ידי הנתבעים. כך, כבר במסגרת כתב התשובה נטען כי הנתבע היה בעל זכות
7 חתימה בלעדי בחברות הנתבעות; כי לנתבע הייתה גישה בלעדית לחשבונות הבנק של
8 הנתבעות; כי הנתבע הוא זה שניהל בפועל את הנתבעות ותווה את דרך פעולתן; כי הנתבע
9 הוא זה ששלט באופן בלעדי בשרתים של הנתבעות. יתרה מכך, נטען כי ממילא הנתבעים לא
10 היו צריכים לחכות לשלב גילוי המסמכים על מנת לקבוע דבר בקשר לזיקה לישראל
11 משממילא כל המסמכים נמצאים בשליטתם ובידיהם. זאת ועוד, גם לו תתקבל טענתם
12 השגויה של הנתבעים, הרי שתצהיר גילוי מסמכים מטעם התובעים הועבר לנתבעים כבר
13 ביום 16/2/23 – לפני כשנתיים. נוסף על כך, נטען כי הבקשה הוגשה ללא תצהיר תומך חרף
14 העובדות הנטענות בה ואף מטעם זה יש לדחותה על הסף.
15
16 מבלי לגרוע מהאמור ולגופם של דברים, טוענים התובעים, הפורום הנכון לדון בתובענה
17 הוא בית המשפט בישראל – באשר מרבית הזיקות הן לישראל והנתבעים לא עמדו בנטל
18 להראות שלא כך הוא. לא רק זאת, אלא שהנתבעים אף לא הצביעו על פורום אחר כלשהו
19 המתאים יותר לדון בתובענה. וביתר פירוט - לטענת התובעים, בית המשפט בישראל
20 מוסמך לדון בתובענה מכוח סעיפי תקנה 166 לתקנות. זאת משבהתאם לתקנה 166(4)
21 לתקנות, מדובר בתביעה בקשר לחוזה, שנערך בעל פה, כאשר הצדדים לו הם ישראלים;
22 משבהתאם לתקנה 166(5) לתקנות מדובר בתביעה המבוססת על נזק שנגרם לתובעים
23 בישראל כפועל יוצא מהתנהגות הנתבעים, אשר הנתבעים יכלו לצפות כי הנזק יקרה
24 בישראל, שכן התובעים הם ישראלים כאמור וביצעו את כל פעילותם בפרויקט מישראל;
25 ומשבהתאם לתקנה 166(9) לתקנות הנתבע 1 ניהל את הנתבעות באופן בלעדי. הנתבעים
26 הם אלה האוחזים בכל המידע הרלוונטי והדרוש והנתבע הוא זה שקיבל את אותן החלטות
27 שבעקבותיהן נגרמו לתובעים נזקים ומשכך הנתבע 1 הוא בעל דין דרוש ונכון הן לעניין
28 התביעה המוגשת נגדו והן לעניין התביעה המוגשת נגד הנתבעות 2-3.
29 זאת ועוד, לטענת התובעים, אין מקום להידרש לזיקה שבין הנתבעים לישראל אלא אך
30 ורק לעצם ביצוע ההמצאה (מפנים לרע"א 3774/22 תרד תעשייה רוקחית בע"מ נ' משה
31 הייט (25/10/22)). כמו כן, מפנים התובעים לתמיכה בטענותיהם לקביעה בת"א 6573-10-
32 20 רועי פינחס ויסמן נ' אבי קוטליצקי (2/3/21) – הדומה לענייננו הואיל וגם שם כמו כאן



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 43510-07-22 בינדר ואח' נ' אלמליח ואח'

1 - התובעים הם אזרחי ותושבי ישראל, הנתבע הוא אזרח ישראלי, ההתכתבות בין הצדדים
2 נעשתה בעברית כאשר התובעים בישראל וכן שיחת ה-ZOOM התקיימה בעברית, כספי
3 ההשקעה הועברו מישראל והיו אמורים להיות מוחזרים לישראל. נטען כי בנסיבות אלו,
4 הרי שציפיות הצדדים היו שמקום ההתדיינות בסכסוך יהיה בישראל.

5
6 עוד נטען - באשר לטענת הנתבעים בנוגע ליעילות הדיונית ולכך שיהא צורך בהבאת עדים
7 לישראל לשם עדות - כי ממילא לפי הודעת בא כוח הנתבעים בדיון מיום 2/7/24, העד
8 היחיד מטעם הנתבעים הוא הנתבע 1 - שהוא אזרח ישראלי כאמור, ואילו מצד התובעים
9 הוגשה ביום 17/4/24 רשימת עדים הכוללת - מלבד התובעים עצמם - עוד ארבעה עדים
10 ישראלים נוספים, האחד מומחה לתחום הקריפטו, ושלושה אחרים משקיעים ועובדים (או
11 עובדים לשעבר) בנתבעות או מי מהן. לאור זאת, נטען כי אף יש לדחות את טענת הנתבעים
12 ולפיה לא ניתן לחייב עדים בעלי אזרחות זרה להעיד, הואיל ומדובר בטענה שאינה
13 רלוונטית שעה שכל העדים בהליך הם אזרחי ישראל.
14 לאור כל האמור לעיל, טוענים התובעים, כי הפורום הישראלי הוא הפורום הנאות.

15
16 לחלופין, נטען כי הנטל להוכיח שהפורום הישראלי אינו הפורום הנאות הוא על הנתבעים
17 והם לא הרימו נטל זה ובכלל כך, הנתבעים לא ביססו כל פורום אלטרנטיבי ראוי יותר
18 לבירור המחלוקות.
19 אשר לטענת הנתבעים, לפיה לא ניתן לקיים הליך בבית משפט ישראלי כנגד חברות זרות,
20 הכפופות לדינים במדינתן, נטען כי מדובר בטענה מופרכת אשר כלל אינה ראויה לתשובה.
21
22 לאור כל האמור נטען כי יש לדחות את הבקשה.

23
24 **בתגובה לתשובה**, חוזרים וטוענים הנתבעים, כי אין לתביעה שהוגשה ולעובדותיה כל זיקה
25 לישראל, למעט העובדה שמעורבים בה אזרחים ישראלים וכן כי לנתבע 1 - על אף היותו
26 אזרח ישראלי - אין כל זיקה כלשהי לישראל הרלבנטית לתביעה ובכלל כך הוא אף אינו
27 מתגורר בישראל.

28 בנוגע לטענה כי חלפו שנתיים מאז הגשת התביעה, טוענים הנתבעים, כי טענה זו מתעלמת
29 מהעובדה שהתביעה במתכונתה כיום שונה מהתביעה שהוגשה לפני כשנתיים, אשר ניסתה
30 בעיקרה לבסס יחסי עובד-מעסיק בין התובעים לנתבעים. נטען כי מאז הגשת התביעה
31 לראשונה, שינו התובעים לחלוטין את הבסיס המשפטי לתביעתם ואת עילות התביעה
32 בכתב התביעה המתוקן, ובעקבות כך הוגש כתב הגנה מתוקן. נטען כי בנסיבות אלו, קדם



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 43510-07-22 בינדר ואח' נ' אלמליח ואח'

1 המשפט שהתקיים ביום 8/1/25 הוא קדם המשפט המשמעותי הראשון לאחר הגשת
2 התביעה המתוקנת, וזהו השלב הנכון לבחון לעומק טענות מקדמיות משכך אין פה שיהוי
3 כלל.

4 לא זו אף זו, נטען שבהתאם לפסיקה, טענת חוסר סמכות עניינית (ובכלל זה סמכות
5 בינלאומית), נחשבת כטענה שניתן להעלות בכל שלב של ההליך, שכן היא יורדת לשורש
6 סמכותו של בית המשפט. אשר לכך מודים הנתבעים כי בשנים האחרונות אמנם התפתחה
7 גישה מצמצמת יותר, לפיה בית המשפט עשוי שלא להיזקק לטענת העדר סמכות עניינית
8 המועלית באיחור. אולם נטען כי גישה זו המושתתת על עקרונות של תום לב דיוני ומניעת
9 שימוש לרעה בהליכי משפט, ננקטה בעיקר כשהטענה מועלית לאחר שהתיק התנהל כבר
10 זמן רב, והעלאת הטענה המאוחרת תגרום לבזבז משאבים שיפוטיים. לטענתם, בענייננו,
11 ההיפך הוא הנכון – הגשת הבקשה בשלב זה עומדת בתנאי תום הלב הדיוני (ובכלל), שכן
12 רק עתה, בתום הליכי גילוי המסמכים, ברור שאין בידי התובעים ולו מסמך אחד ובו נוצר
13 קשר בין הנתבעים ו/או האירוע ו/או ההתחייבויות שניתנו לכאורה לבין מדינת ישראל, וכן
14 התיק עודנו נמצא בתחילתו, טרם הוגשו תצהירים וטרם נשמעו הוכחות בתיק. כמו כן,
15 נטען כי חוסר סמכות עניינית אינו מתרפא בשל חלוף הזמן. משכך, ראוי להידרש לה לגופה
16 ולא לחסום את הדיון בה בטענות פרוצדורליות.

17
18 לגופם של דברים, לטענת הנתבעים, לפרויקט של יצירת מטבע קריפטו חדש – אותו ניסה
19 הנתבע לקדם – אין כל קשר לישראל. מדובר במיזם שנולד ונהגה בארה"ב, כריית המטבע
20 הייתה צריכה להסתמך על אנרגיה שהייתה מופקת במדינת ארקנסו בארה"ב, הרישיונות
21 והאישורים היו אמורים להינתן בארה"ב (וניתנו בפועל לבסוף בגיברלטר) ואף הכרייה
22 עצמה של המטבע הייתה צריכה להיות בארה"ב. יצוין, כי כל העובדות הללו עולות אף
23 מכתב התביעה עצמו. לטענת הנתבעים, אף אם התובעים הצטרפו למיזם אמריקאי, אותו
24 העבירו בהמשך לגיברלטר, העובדה שאזרחים ישראלים משתתפים במיזם בחו"ל אינה
25 הופכת אותו למיזם ישראלי. זאת בעיקר נוכח כך שלכתחילה, וגם תוך כדי ביצוע הפרויקט,
26 לא היה ולו חלק זעיר בפרויקט שהיה אמור להיות בישראל.

27 עוד נטען כי אף שיחת ה-ZOOM המתוארת בכתב התביעה נערכה כאשר הנתבע ומשקיעים
28 נוספים נמצאים בארה"ב, והיה ברור לכל משתתפי הפגישה שהמיזם מתוכנן כמיזם
29 אמריקאי, על אדמת ארה"ב, ללא כל רמיזה שהמיזם קשור לישראל. נטען כי העובדה
30 שהנתבעים או חלק מהמשקיעים (אם היו כאלו), השתתפו בפגישת הזום ממקום אחר
31 בעולם, אינה הופכת את המיזם למיזם שאינו אמריקאי.

32 יתרה מזאת הנתבעים שבים ומפנים לכך שעיון בכתב התביעה מעלה כי כל הזיקות
33 המהותיות בתביעה זו מתקיימות מחוץ לישראל ובכלל כך: הנתבע מתגורר דרך קבע



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 43510-07-22 בינדר ואח' נ' אלמליח ואח'

1 בארה"ב, הנתבעת 2 היא חברה אמריקאית והנתבעת 3 חברה מגיברלטר; כל הפעולות
2 נשוא התביעה התרחשו כולן מחוץ לישראל, ללא יוצא מהכלל.

3

4 עוד טוענים הנתבעים, כי התובעים מערבבים מין שאינו במינו כאשר הם מבססים את
5 טענתם בין השאר על תקנה 168 לתקנות. שכן תקנה 168 עוסקת כולה בכפירה בסמכות
6 מכוח המצאה מחוץ לתחום המדינה, קרי, תובע אשר קיבל את אישור בית המשפט
7 להמצאת כתב בית דין מחוץ לתחום, ומולו נתבע אשר קיבל את המסמך בהמצאה מחוץ
8 לתחום וכופר בסמכות בית המשפט. נטען כי במקרה דנן, התביעה שלפנינו כלל לא הומצאה
9 מחוץ לתחום ולכן אין כל רלבנטיות לתקנה האמורה.

10

11 אשר לטענת התובעים ולפיה בית המשפט בישראל הוא הפורום הנאות לדון בתביעה וזאת
12 מכוח הוראות תקנה 166 לתקנות, סבורים הנתבעים כי טענה זו מופרכת. כך, לעניין תקנה
13 166(4) לתקנות – מפנים הנתבעים לכך שהתובעים כלל לא טענו כי בין הצדדים היה חוזה
14 חתום וכתוב, אלא חוזה בעל פה בלבד. ודוקו- התובעים אף לא פירטו בכתב תביעתם מהו
15 אותו חוזה בעל פה שנכרת בינם לבין הנתבעים, מהם תנאיו, ומה נקבע במסגרתו. יתרה
16 מכך, אף מכתב התביעה עולה כי כל ההתחייבויות היו אמורות להתקיים בחו"ל, ולא
17 בישראל. כמו כן לא נטען ואף לא הוכח כי הוסכם בין הצדדים שעל החוזה בעל פה יחולו
18 דיני מדינת ישראל; אשר לתקנה 166(5) – נטען שאף היא אינה רלבנטית לענייננו. זאת
19 מאין מדובר בתובענה במוצר, בשירות או בהתנהגות של הנתבעים, אלא במיזם משותף,
20 שהתובעים היוו בו חלק משמעותי ביצירתו ובהפעלתו (עד כדי כך שראו עצמם כעובדים,
21 באמור בכתב התביעה המקורי). בהקשר זה נטען כי אין כל מכל להשוואה בין המקרה דנן
22 לבין תביעות נגד תאגידי ענק בינלאומיים כדוגמת בוקינג, המציעים שירותי תיירות או
23 שירותים אחרים ללקוחותיהם ברחבי העולם, שכן המקרה דנן אינו דומה לכך; עוד נטען
24 כי גם תקנה 166(9) לתקנות אינה רלוונטית לענייננו - שכן, לא מדובר בסיטואציה
25 המתוארת בתקנה, בה יש נתבע אחר שיש כלפיו סמכות לבית המשפט, ואילו הנתבע הוא
26 בעל הדין "דרוש או נכון" הנכרך בתביעה שהוגשה כהלכה כנגד אותו נתבע אחר בשל זיקתו
27 לנתבע אחר, שלגביו אין בעיית סמכות.

28

29 לאור האמור, סבורים הנתבעים, כי הפורום הנכון והנאות להגשת התביעה ולניהולה הוא
30 ארצות הברית, לה יש את מירב הזיקות המהותיות והענייניות לאירועים המתוארים בכתב
31 התביעה.

32

33 בתגובה לכך, חוזרים התובעים על כל טענותיהם כפי שנטענו בתשובתם לבקשה. 9.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 43510-07-22 בינדר ואח' נ' אלמליח ואח'

בכלל כך, על טענתם כי יש לדחות את הבקשה על הסף מחמת שיהוי בהגשתה. אשר לכך, מוסיפים התובעים ומפרטים כי כתב התביעה הוגש בחודש יולי 2022, כתב ההגנה הוגש ביום 1/1/23 (לפני למעלה משנתיים) וכי במהלך הזמן שחלף התקיימו 3 ישיבות קדם משפט, ניתנו שני פסקי דין שבוטלו והוגשו לא פחות מ-32 בקשות ולפיכך ולו מטעם זה יש לדחות את הבקשה על הסף.

עוד חוזרים התובעים על טענתם ולפיה אין מקום להידרש לזיקה שבין הנתבעים לישראל, אלא אך ורק לעצם ביצוע ההמצאה, כן על טענתם כי ממילא מירב הזיקות הן לישראל (כפי שכבר פורט לעיל) וכן על טענתם כי לאור כל האמור, הרי שהפורום הישראלי הוא הפורום הנאות וכי ממילא הנטל להוכיח שאין זה כך הוא על הנתבעים אשר לא הרימו נטל זה ואף לא הצליחו לבסס כל פורום נאות אחר.

מבלי לגרוע מהאמור, נטען כי במקרה דנן, קנה בית המשפט בישראל סמכותו בהתאם ל"כלל התפיסה" - לפיו, גם אם הנתבע עצמו לא נמצא בישראל, ניתן להקנות לבית המשפט סמכות שיפוט בינלאומית על ידי המצאה של כתב התביעה לגורם אחר הנמצא בישראל, הנחשב "ידו הארוכה" של הנתבע. נטען כי המצאה כדן כאמור מובילה לכינון סמכות בינלאומית לבית המשפט בישראל. נטען כי כלל זה מתקיים בענייננו, משאין חולק כי כתבי התביעה, המקורי והמתוקן, הומצאו לנתבעים באמצעות בא כוחם בישראל ועניין זה אף נידון והוכרע במסגרת תיק זה. נטען כי לאחר מכן, במשך שנתיים ימים פעל בא כוח הנתבעים בשם שלושת הנתבעים כגוף אחד. כך שלא יכול להיות חולק כי לבית המשפט בישראל סמכות בינלאומית לדון בתובענה זו.

כמו כן – ובמענה לטענת הנתבעים ולפיה תקנה 166 לתקנות אינה רלוונטית לענייננו – מודים התובעים כי אמנם כך וטוענים כי הפנו לתקנה זו רק על מנת להראות כי גם במקרה תיאורטי בו היה צריך לבצע המצאה מחוץ לתחום, המקרה היה עומד בהוראות תקנה זו.

לאור האמור שבו התובעים ועתרו לדחיית בקשת הנתבע.

דיון והכרעה;

10. כהערה מקדימה וקודם לדיון לגופם של דברים, אפתח בנקודה האחרונה – כפי שפורטה בתגובת התובעים – הצדדים הקדישו יריעה משמעותית להוראות תקנה 166 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט – 2018 (להלן: "**התקנות**") שעניינה "המצאה מחוץ לתחום המדינה", וכן לתקנה 168 לתקנות שעניינה "בקשה לכפירה בסמכות מכוח המצאה מחוץ



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 43510-07-22 בינדר ואח' נ' אלמליח ואח'

- לתחום המדינה". דא עקא, אף הצדדים אינם חלוקים על העדר הרלוונטיות לתקנות אלו
במקרה דנן, בו אין חולק, כי ההמצאה לנתבעים בוצעה בתחומי מדינת ישראל באמצעות
עו"ד רומנו ועו"ד שיחאי. משכך, לא מצאתי להתייחס במסגרת פרק ההכרעה לטענות אלו.
11. משהאמור הובהר ומשכאמור הצדדים אינם חלוקים על כך שההמצאה בוצעה כדין בתחומי
מדינת ישראל, אפנה לדון בבקשה בהתאם למסגרת הנורמטיבית המתאימה – אשר תחילתה
במועד העלאת הבקשה, בהתאם לקבוע בתקנה 29 לתקנות הקובעת:
"29. בעל דין יעלה טענות חוסר סמכות, תניית שיפוט זר או פורום בלתי נאות
בהזדמנות הראשונה לאחר הגשת כתב התביעה; לא העלה בעל דין טענות אלה
במועד כאמור, רשאי בית המשפט לפסוק הוצאות לטובת בעל הדין שכנגד או לטובת
אוצר המדינה." (הדגשה שלי – ל.ב.)
- מלשון התקנה עולה כי המועד להעלות בקשה הנסבה על פורום בלתי נאות הוא במועד
הגשת כתב התביעה ואולם, אין בכך שהבקשה מועלית בשלב מאוחר יותר כדי להוביל
לדחייתה של הבקשה, אלא שבית המשפט מוסמך לדון בה תוך פסיקת הוצאות.
12. לגופה של בקשה, נקבע בפסיקה כי על בית המשפט לשקול את נאותות הפורום ולהימנע
מלדון בתובענה, אם מצא שישנו פורום "טבעי" זר שהוא בעל סמכות לדון בתובענה ומשכך
על בית המשפט הישראלי להימנע מהפעלת סמכותו (ע"א 2547/23 אופיס טקסטיל בע"מ נ'
Brokline Inc Delaware co 5469940 (28/12/23) (להלן: "עניין אופיס טקסטיל"); רע"א
The Dow Chemicals Company 8854/22 נ' סוכנויות יעקבזון בע"מ, פסקה 35
(27/3/23)) – דוקטרינת הפורום הנאות.
- כבר בשלב זה אציין כי בשנים האחרונות חל פיחות במעמדה של דוקטרינת הפורום הבלתי
נאות, וזאת בעקבות התפתחותם של אמצעי התקשורת והתחבורה הבינלאומיים (רע"א
2705/97 הגבס א' סיני (1989) נ' The Lockformer Co. (נב) 109, 114 (1989)).
13. על מנת לקבוע מהו הפורום הנאות, על בית המשפט להידרש לשלושה מבחנים עיקריים:
מבחן מירב הזיקות; מבחן ציפיותיהם הסבירות של הצדדים; ומבחן השיקולים הציבוריים
(רע"א ALISON TRANSPORT INC 1785/15 נ' COSCO CONTAINER LINES CO LTD (15/7/15) פסקה 12 וההפניות שם).
- לצד זאת, נקבע כי רק כאשר האיזון בין הזיקות לפורום הישראלי לבין הזיקות לפורום הזר
נוטה בבירור, באופן משמעותי לפורום הזר, יחליט בית המשפט הישראלי כי על אף שהוא



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 43510-07-22 בינדר ואח' נ' אלמליח ואח'

1 מוסמך לדון בתביעה, הוא אינו הפורום הנאות לדון בה (ראו רע"א 928/18 De Neef
2 Construction Chemicals BVBA נ' גילאר בע"מ (15/5/18); רע"א 2737/08 ארבל נ' TUI
3 AG, פסקה 17 (29/1/09) (להלן: "עניין ארבל"); ע"א 3999/12 אלצר בע"מ נ' LINAK A/S,
4 פסקה כ"א (20/1/14); וסדרשטיין פסברג, משפט בין-לאומי פרטי (2013) בעמ' 418-419; א'
5 גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי, בעמ' 82).
6
7 אשר למבחן מירב הזיקות, הדגיש בית המשפט העליון לאחרונה בעניין אופיס טקסטיל,
8 כי לבית המשפט הבוחן את סוגית נאותות הפורום מסור שיקול דעת רחב והוא רשאי לבחון
9 גורמים מגוונים הנוגעים לקשר של התובענה הנדונה לפורום העומד לבחינה, ליעילות ניהול
10 ההליך ולאינטרסים שיש לפורומים עצמם לדון בהליך (פסקה 18 וההפניות שם).
11
12 אשר למבחן הציפיות הסבירות של הצדדים, נקבע כי מבחן זה נובע מהרציונל המהווה יסוד
13 מוצק בשיטת משפטנו ולפיו התובע הוא "אדון לתביעתו" והוא זכאי לעצב את מסגרת
14 התביעה על היבטיה השונים, ולרבות את הפורום שבו היא תוגש. הפסיקה עמדה לא פעם
15 על כך שבהתאם לרציונל זה, גופים הפועלים במדינות שונות לקוחים בחשבון כי טמונים
16 בכך סיכונים, וביניהם האפשרות להיתבע במדינות שבהן הם פועלים (עניין אופיס
17 טקסטיל פסקה 19; עניין יעקובזון בפסקה 37; ע"א 9725/04 אשבורן חברה לסוכנויות
18 ומסחר בע"מ נ' CAE Electronics Ltd (4/9/07); רע"א 5318/18 Unibin Resourcer Ltd
19 נ' מרזו (16/1/19)).
20
21 בבחינת השיקולים הציבוריים, על בית המשפט לבחון האם קיימים שיקולים ציבוריים
22 אשר מטילים את הכף לטובת קיום ההתדיינות בפורום הישראלי או בפורום הזר.
23
24 14. להשלמת התמונה, יצוין, כי הפסיקה מבחינה בין מצב בו התובע מבקש היתר המצאה אל
25 מחוץ לתחום השיפוט, ואז הוא הנושא בנטל להוכיח שהפורום המקומי הוא הפורום הנאות,
26 לבין מצב בו נרכשה כבר סמכות מכוח המצאה בתוך תחום השיפוט - כבענייננו, ואז הנתבע
27 הוא שצריך להוכיח באופן ברור ומובחן שהפורום המקומי הוא אינו נאות (ראו עניין אופיס
28 טקסטיל, בפסקה 15; ע"א 3999/12 אלצר בע"מ נ' LINAK A/S, פסקה כ (2014); ע"א
29 3908/08 תיקו בע"מ נ' FOREM BAGCO INC., פסקה 17 (26/8/10); רע"א
30 1739/17 Flacks נ' Bisk (31/12/17)).
31
32



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 43510-07-22 בינדר ואח' נ' אלמליח ואח'

מן הכלל אל הפרט :

15. אקדים אחרית לראשית, לאחר שעיינתי בבקשה, בתשובה, בתגובה לתשובה, וכן בתגובה לתגובה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. זאת הואיל ולא מצאתי כי הנתבעים הצליחו להרים את הנטל ולהוכיח כי הפורום הישראלי הוא בלתי נאות.

16. כך וראשית, יישום מבחן מירב הזיקות בענייננו מוביל למסקנה כי אין פורום טבעי אחד אשר לו קשר "טבעי" לעניין, אלא שקיימות זיקות הן לישראל, הן לארצות הברית והן לגיברלטר. בהקשר לכך יוזכר, כי מרבית ההתקשרות בין הצדדים נעשתה באמצעות הוואטסאפ ובשיחות ZOOM וכי בין הצדדים לא נכרת כל הסכם בכתב. לפיכך, על פניו אין ראייה כתובה מובהקת (כגון הסכם) המלמדת זיקה לפורום אחד על פני משנהו.

ביתר פירוט, בכל הנוגע לזיקות הקיימות למדינת ישראל - הרי שהנתבעים והנתבע 1 הם אזרחים ישראליים; ההתכתבויות בין הצדדים נעשו כאשר התובעים בישראל ובשפה העברית, שיחת ה - ZOOM מיום 11/4/22 עם משקיעים נוספים התקיימה בעברית; וכן כספי ההשקעה עברו מישראל. בצד זאת, אמנם קיימות גם זיקות אף לארצות הברית - בהינתן שהנתבע 1 מתגורר מזה שנים רבות בארצות הברית ופועל משם (במאמר מוסגר אציין כי לא הובהר מעמדו של הנתבע בארצות הברית - קרי האם תושבתו היא כדין אם לא); הנתבעת 2 היא חברה אמריקאית; ההתכתבויות בקבוצת הוואטסאפ עם כל המשקיעים התקיימו בשפה האנגלית ובעת שהנתבע 1 היה בארצות הברית; החווה הסולרית שתוכננה הייתה צריכה להיבנות במדינת ארקנסו בארצות הברית; המטבע החדש היה מתוכנן להיות מונפק או מיוצר בארצות הברית; ולבסוף אף אף קיימות זיקות לגיברלטר - בהינתן שהנתבעת 3 היא חברה הרשומה בגיברלטר; כל האישורים הרגולטוריים ניתנו בגיברלטר; וכן המטבע החדש הונפק שם. לכך יש להוסיף כי על פניו נוכח היותן של החברות - חברות זרות, הרי שיכול שתנאי להטלת אחריות לפתחן תותנה בקביעת הדין הזר החל עליהן וגם בכך ניתן לראות זיקה אשר אינה קשורה לישראל.

בהינתן הזיקות למספר מקומות הרי שלגישתי מבחן הזיקות אינו מוביל לתוצאה מובהקת שיש בה כדי להטות את הכף ומשכך ברי כי אין בו כדי להוביל להטיית הכף באופן שהנתבעים הרימו את הנטל המוטל עליהם.

17. לכך יש להוסיף כי יישומו של מבחן הציפיות הסבירות של הצדדים, מוביל למסקנה ולפיה מבחינת ציפיות הצדדים, בנסיבות ענייננו, קיימת עדיפות של הפורום בישראל על פני הפורום בארצות הברית. אשר לכך, כאמור, הנתבע הוא אזרח ישראלי, התובעים הם אזרחי



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 43510-07-22 בינדר ואח' נ' אלמליח ואח'

- 1 ישראל וכן ההתכתבויות בין הצדדים נעשו בשפה העברית. אולם, נוסף על כך - כתבי הטענות
2 נמסרו לנתבעים באמצעות נציג מורשה בתחומי מדינת ישראל והתביעה התנהלה בבית
3 המשפט בישראל במשך למעלה משנתיים עד למועד הגשת הבקשה דנן. במסגרת זאת,
4 התנהלו בתיק שלושה דיוני קדם משפט וכן הוגשו בקשות רבות שנידונו. בין היתר העלו
5 הנתבעים בתחילה טענות הנוגעות לסמכות בית משפט זה וטענו כי התביעה במתכונתה
6 הראשונה הייתה בסמכות בית הדין לעבודה. הנני סבורה כי בהתנהלותם זו של הנתבעים,
7 גילו אלו דעתם באשר לציפייתם הסבירה והודו הלכה למעשה כי הפורום הנאות הוא
8 ישראל. שאם לא כן, ברי כי היו טוענים זאת כבר מזמן. מכך נמצאתי למדה כי אף מבחינת
9 ציפיותיהם הסבירות של הצדדים – הפורום בישראל הוא הפורום הנאות.
10
11 18. זאת ועוד, סבורה אני כי גם יישומו של **מבחן השיקולים הציבוריים**, מוביל לדחיית הבקשה.
12 זאת משקיים שיקול ציבורי של יעילות לפיו דיון אשר מתנהל כבר כשנתיים בפני בית
13 המשפט בישראל, במסגרתו התקיימו כבר שלושה דיוני קדם משפט, ניתנו שני פסקי דין
14 שבוטלו והוגשו לא פחות מ-32 בקשות, יוסיף להתנהל בפורום זה עד תומו.
15
16 19. נוסף על כך גם מצאתי כי יש לדחות את טענת הנתבעים ולפיה ניהול ההליך בישראל יגרום
17 לנתבעים לעלויות מיותרות, שכן הדבר יצריך הטסת עדים מארצות הברית לישראל. זאת
18 משהנתבעים עצמם ציינו כי בכוונתם להעיד את הנתבע בלבד וכי אין להם עדים נוספים
19 מלבדו ואילו כל העדים מטעם התובעים הם ישראלים.
20
21 20. לכל אלו יש להוסיף כי חרף העובדה שהנטל להוכחתו של הפורום הזר הטבעי הוא עליהם,
22 הנתבעים לא ציינו ולו במילה במסגרת הבקשה מהו הפורום הזר הנאות החלופי לניהולה
23 של התובענה דנן, אלא רק שבו על טענתם שהפורום בישראל הוא אינו נאות. למעשה, רק
24 לראשונה במסגרת תגובתם לתשובת התובעים טענו הנתבעים כי הפורום הנאות הוא ארצות
25 הברית.
26
27 21. לאור כל המפורט לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי כלל המבחנים מלמדים על כך שפורום הנאות
28 הוא הפורום בישראל. למצער הנני סבורה כי בהינתן שבוצעה המצאה כדין בישראל ונוכח
29 הנטל המוטל על הנתבעים, לא הרימו אלו האחרונים את הנטל המוטל עליהם, להוכיח
30 באופן ברור ומובהק שהפורום המקומי אינו נאות. ומשכך, דין הבקשה להידחות.
31



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 43510-07-22 בינדר ואח' נ' אלמליח ואח'

1 בהינתן מסקנתי דלעיל, ומשדחיתי את הבקשה לגופה, הרי שאיני נדרשת להכריע בשאלה
2 האם יש בשיהוי בהגשתה - בהינתן שלא הוגשה, כהוראת תקנה 29 לתקנות, בהזדמנות
3 הראשונה לאחר כתב התביעה, אלא רק לאחר למעלה משנתיים מהגשת כתב ההגנה הראשון
4 בתיק – על מנת לדחותה על הסף מטעם זה בלבד.

5

6

סוף דבר;

7

23. הבקשה נדחית בזאת.

8

9 24. הנתבעים יישאו בהוצאות התובעים בסך של 4,000 ₪ בגין בקשה זו. ההוצאות ישולמו בתוך
10 30 יום מהיום.

11

12

25. המזכירות תדוור החלטתי זו לצדדים.

13

14

15

ניתנה היום, י' אדר תשפ"ה, 10 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.

16


לימור ביבי, שופטת

17

18

